

τητας. Ἐχρησιμοποιήθη ἐπίσης κριθὴ εἰς τὰ πειράματα.

Οἱ σπόροι σίτου ἐπεξεργάσθησαν κατὰ 18 διαφορετικούς τρόπους. Τρία δείγματα ὑπέστησαν ἐπεξεργασίαν διὰ νετρωνίων, τρία δι' ἀκτίνων γάμμα καὶ δώδεκα δι' ἀκτίνων Χ. Εἰς ὅλας τὰς περιπτώσεις ἡ ἐπεξεργασία ἐγένετο εἰς μίαν δόσιν διὰ μίαν ὠρισμένην περίοδον. Ὁ σπόρος τοῦ σίτου ὁ ὁποῖος ὑπέστη τὴν ἀκτινοβολίαν ἐσπάρη τὸ φθινόπωρον τοῦ 1954 καὶ ἐθερίσθη τὸ 1955. Δείγματα τῶν θερισθέντων σιτηρῶν ἐφυτεύθησαν τὸ φθινόπωρον τοῦ 1955 καὶ ἡ ἐσοδεία ἐθερίσθη τὸ 1956. Ἀπὸ τὰς 18 ἐπεξεργασίας, αὐτὰς ποὺ ἔγιναν μὲ ἀκτίνας Χ καὶ γάμμα δὲν παρήγαγον τίποτε ποὺ νὰ ἔχῃ ἰδιαιτέραν σημασίαν, πιθανὸν δὲ τοῦτο ὀφείλετο εἰς ἀνεπάρκειαν τῆς δόσεως. Μόνον διὰ τῆς ἐπεξεργασίας μὲ νετρόνια παρήχθη μεγάλη ποικιλία τύπων.

Οἱ σπόροι κριθῆς ἐφυτεύθησαν τὴν ἄνοιξιν τοῦ 1955, πάλι μὲ 18 διαφορετικούς τύπους ἐπεξεργασίας καὶ ἐθερίσθησαν τὸ 1956. Δείγματα τῶν θερισθέντων σπόρων ἐσπάρησαν τὴν

ἄνοιξιν τοῦ 1956 καὶ ἐθερίσθησαν τὸ ἐπόμενον φθινόπωρον. Οἱ ἐπεξεργασθέντες σπόροι κριθῆς δὲν παρήγαγον τὴν αὐτὴν ποικιλίαν μὲ τοὺς σπόρους σίτου ἴσως ἐπειδὴ ἡ κριθὴ δὲν ἀντέχει εἰς τὴν αὐτὴν ἔντασιν ἀκτινοβολίας ὅπως ὁ σίτος.

Οἱ σπόροι ἐφυτεύθησαν εἰς εὐφορον ἔδαφος εἰς τὸν κῆπον ἑνὸς ἐξοχικοῦ σπιτιοῦ πλησίον τοῦ Ἀντέρμπουρου εἰς τὴν Ἀγγλικὴ Κομητεία τοῦ Ὁξφορνσάιρ. Τὸ τοπίον εἶναι μᾶλλον εἰδυλλιακὸν παρὰ ἐπιστημονικόν, ἐν τούτοις ἐντὸς αὐτοῦ τοῦ παλαιοῦ κήπου πιθανὸν νὰ ἀναπηδήσουν ἐπαναστατικαὶ ἐξελιξεις εἰς τὸν τομέα τοῦ σίτου καὶ τῆς κριθῆς.

Τὰ ἀποτελέσματα τῶν πειραμάτων αὐτῶν δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι ἀκόμη φανερά. Δὲν ἀποκλείεται ὅμως ἡ νέα μέθοδος τῆς ἀκτινοβολίας τῶν σιτηρῶν νὰ μᾶς δώσῃ σῖτον μὲ μικρὸν στέλεχος, καλὴν ποιότητα καὶ ἀντοχὴν εἰς τὰς ἀσθενείας. Ἴσως αἱ πιθανότητες μιᾶς τοιαύτης ἐπιτυχίας νὰ εἶναι μία πρὸς ἑνα ἑκατομμύριον, ἀναμφίβολως ὅμως τοιοῦτου εἶδους πειράματα ὀδηγοῦν πρὸς τὸ ἰδεῶδες σιτάρι.

ΟΙ ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΕΚ ΤΗΣ ΧΑΛΑΖΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΠΑΓΕΤΟΥ

Ἡ ἑλληνικὴ ἀγροτικὴ οἰκονομία κάθε χρόνο ὑφίσταται τεράστιες καταστροφές ἀπὸ τὴς δυσμενεῖς καιρικῆς συνθήκης. Πότε τὸ χαλάζι, πότε ὁ παγετός, πότε οἱ πλήμμυρες καὶ ἡ ἀνομβρία, καταστρέφουν σημαντικὸ μέρος τῆς παραγωγῆς καὶ βυθίζουν στὴν ἀπελπισία τὴν ἀγροτικὴ οἰκογένεια. Καὶ οἱ πληγές αὐτές, μπορεῖ κανεὶς νὰ πῇ εἶναι ἐνδημικῆς στὸν τό-

πο μας, ποὺ δὲν εἶναι δυνατόν οὔτε νὰ προβλεφθοῦν, οὔτε καὶ ν' ἀντιμετωπισθοῦν. Φυσικὰ κατὰ τῶν πλημμυρῶν λαμβάνονται μέτρα διὰ τῆς διαρρυθμίσεως τῶν κοιτῶν τῶν ποταμῶν καὶ χειμάρρων, ἀλλὰ ἡ ἀποψίλωσις τῶν ἑλληνικῶν λόφων καὶ βουνῶν συνετελεῖ τῶν πυρκαϊῶν καὶ ὁ ἀργὸς ρυθμὸς τῆς ἀναδάσώσεως δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ἐξαλείψῃ ἐξ ὁ-